

Psychologia zdrowia i psychopatologia - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia zdrowia i psychopatologia
Kod przedmiotu	14.4-WP-PEDP-PZP-W_pNadGenRYUCT
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Pedagogika / Animacja kultury z profilem artystycznym - Taniec/Fotografia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychopatologii i psychologii zdrowia, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących utrzymywanie zdrowia i powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

Wymagania wstępne

Zaliczenie kursu z psychologii ogólnej.

Zakres tematyczny

Zdrowie psychiczne: definicja, wskaźniki zdrowia psychicznego. Kryzys: definicja, rodzaje kryzysów, teoria homeostazy, fazy kryzysu, podstawowe cechy kryzysu, reakcje na kryzys. Sytuacje kryzysowe: doświadczanie przemocy, wypadki komunikacyjne, kataklizmy i żywioły, terroryzm, zachowania samobójcze- syndrom presuicydalny, rodzaje samobójstw, motywy zachowań suicydalnych, znaki ostrzegawcze, interwencja wobec osoby zagrożonej samobójstwem (cele i etapy), czynniki ryzyka próby samobójczej, profilaktyka. Zaburzenia psychiczne dorosłych: klasyfikacja i modele zaburzeń psychicznych. Specyfika zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży: eksternalizacja i internalizacja problemów. Psychologia zdrowia: model patogenezy, model salutogenezy, efekt placebo; stres i choroby: źródła stresu, teorie stresu, psychologiczne modyfikatory stresu, wpływ stresu na powstawanie chorób, radzenie sobie ze stresem; wzorce zachowania typu A, B i C, nowotwory, choroby serca. Psychologia choroby: rozumienie choroby, percepcja objawów, współpraca z personelem medycznym, radzenie sobie z bólem' choroby przewlekłe, śmierć i psychologia umierania, towarzyszenie. Pomoc psychologiczna: psychoterapia indywidualna i grupowa, modele psychoterapii, systemy terapeutyczne: terapia psychoanalityczna, poznawczo-behawioralna, humanistyczna, terapia rodzin: cele terapii, strategie postępowania terapeutycznego; poradnictwo krótkoterminowe, interwencja kryzysowa a psychoterapia – porównanie. Interwencja kryzysowa: cele i sposoby interwencji kryzysowej, cechy interwencji kryzysowej, etapy, taktyka i zasady interwencji kryzysowej. Żałoba w interwencji kryzysowej: stadia żałoby, sposoby pomocy. Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces leczenia, stany warunkowane urazem psychicznym: dynamika zaburzeń, skutki psychiczne, objawy w zachowaniu, sposoby leczenia.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbolo efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii zdrowia i psychopatologii w celu analizowania i interpretowania problemów edukacyjnych, wychowawczych, opiekuńczych, kulturalnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	K_U02	- odповідь ustna - wypowiedź pisemna	Wykład
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki	K_K03	- odповідь ustna - wypowiedź pisemna	Wykład

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń	• K_W05	• odpowiedź ustna • wypowiedź pisemna	• Wykład
Ma rozwinięte umiejętności w zakresie używania języka specjalistycznego i potrafi porozumiewać się w sposób precyzyjny i spójny przy użyciu różnych kanałów i technik komunikacyjnych ze specjalistami w zakresie pedagogiki, jak i z odbiorcami spoza grona specjalistów, potrafi wykorzystać te umiejętności w sytuacji pomagania	• K_U05	• odpowiedź ustna • wypowiedź pisemna	• Wykład
Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonalili umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	• K_K01	• odpowiedź ustna • wypowiedź pisemna	• Wykład
Umie zdefiniować podstawowe procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego, ich prawidłowości i zakłócenia oraz opisać wykorzystanie ich w procesie pomagania	• K_W08	• odpowiedź ustna • wypowiedź pisemna	• Wykład
Potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do różnych kontekstów działalności pedagogicznej	• K_U03	• odpowiedź ustna • wypowiedź pisemna	• Wykład
Student potrafi scharakteryzować koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychopatologii i psychologii zdrowia	• K_W04	• odpowiedź ustna • praca pisemna	• Wykład

Warunki zaliczenia

Wykłady

Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest kolokwium i/lub praca zaliczeniowa.

Ocena końcowa

Ocena końcowa jest ocena z wykładów.

Literatura podstawowa

- Bishop G., *Psychologia zdrowia*, Wrocław 2000.
- Cierpiałkowska L., *Psychopatologia*, Poznań 2007.
- Cierpiałkowska L., Sęk H. Psychologia kliniczna. Warszawa 2016

Literatura uzupełniająca

- Belin S., *Schizofrenia*, Gdańsk 2002.
- Carson, Butcher, Mineka, *Psychologia zaburzeń*, Gdańsk 2004.
- Dudek B., *Zaburzenia po stresie postraumatycznym*, Gdańsk 2002.
- Geldard K., Geldard D., *Jak pracować z dziećciami grupami terapeutycznymi: przewodnik dla psychologów, pedagogów i pracowników socjalnych*, Gdańsk 2005.
- Greenstone J., Leviton S., *Interwencja kryzysowa*, Gdańsk 2004.
- James B., *Leczenie dzieci po urazach psychicznych*, Warszawa 2003.
- Kendall P., *Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji*, Gdańsk 2004.
- O’Connor, R., Sheehy. N., *Zrozumieć samobójcę*, Gdańsk 2001.
- Psychologia kliniczna*, red. H. Sęk, Warszawa 2006.
- Rachman S., *Zaburzenia lękowe*, Gdańsk 2001.
- Seligmann M., Walker E., Rosenhan D., *Psychopatologia*, Gdańsk 2003.
- Sterling J., Hellewell, J., Psychopatologia, Gdańsk 2005.
- Sutton C., *Psychologia dla pracowników socjalnych*, Gdańsk 2007.
- Yapko M., *Kiedy życie boli: zalecenia w leczeniu depresji*, Gdańsk 2000.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 08-05-2017 09:21)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ